

Förord till Hebreerbrevet.

Olika typer av klammer

(.....) - Det översatta ordet från originalet återfinns här, men inom denna typ av klammer och i mindre teckenstorlek för att dra ner på långdragna meningar. Du kan antingen läsa detta eller hoppa över för ett lättare flyt i läsningen.

{.....} - Inom denna typ av klammer, (i grön färg), i mindre teckenstorlek, så finns originalets ord eller fras eller idiomatiskt uttryck på arameiska, efter det svenska ordet/orden, eller så är det betydelsen av ett arameiskt ord.

[.....] - Inom denna typ av klammer, (i brun färg), i mindre teckenstorlek, så finns en förklaring av antingen ett arameiskt ord, eller något annat, eller en notering.

De ord som jag själv har lagt till för att göra vissa meningar något lättare att förstå är skrivna i kursiv stil, såsom i följande exempel: ”Och kom till huset.” Ordet ”och” är alltså tillagt av mig medan alla andra ord är trogna originaltexten. Citeringar från Gamla Testamentet är också skrivna i kursiv stil och i en annan färg än svart.

I denna svenska översättning av en engelsk ordagrann översättning av östra arameiska texterna finner vi de idiomatiska uttryck och andra slags uttryck som användes av den tidens judarna, då de talade arameiska. När apostlarna skrev evangelierna och breven så skrev de på arameiska till de arameisktalande judarna. Deras Skrifter översattes omedelbart till grekiska.

Arameiskan är modern till hebreiskan, och delar grammatiken m.m. Efter ca 50 års fångenskap i Babylon (597-539 f Kr) så kom arameisktalande judar tillbaka till sitt land. Men omkring 150-200 e Kr så började de återgå helt till det hebreiska språket, vilket man finner bevis för i Skrifter från den tiden. Jesus och hans lärjungar talade en galileisk dialekt av arameiska.

I den grekiska översättningen av det arameiska manuskripten kom det in många arameiska uttryck (semitiska). Ibland misstolkades de idiomatiska uttrycken, och här och där förväxlades arameiska ord i vissa grekiska manuskript, medan man i andra manuskript skrev rätt, fast istället så förväxlade man andra ord. Längst bak finner ni noter som förklarar lite av dem. Varje siffra som placerats bakom ett ord har sin motsvarighet i kapitelnoterna.

Ordet Tro betyder ”att lita på”; att ha ”tillit”; att ”förtrösta”. Den Kristna Tron är utförligt beskriven i Hebreerbrevet 11:1.

”Helig” kommer från ”heile” som betyder ”solstrålar”, och ”Helios” är solpersonen som även är Titans son i grekisk mytologi. Rukha d’Qudsha betyder faktiskt ”Avskildhetens Ande”. Så, ”Helig” borde bli ersatt med ”avskild”. Ordet ”Helig” har med tiden omformats till att betyda något som är rent och avskilt, istället för fromhet eller gudfruktig.

Paulus Brev till Hebréerna

Kapitel 1

Gud talade genom Sin Son

- ¹ I alla delar och på alla sätt talade Gud med våra fäder, först via profeterna,
- ² och i dessa Sista Dagar talade med oss i Sin Son, (till) vilken Han satte som Arvingen av allting, och genom vilken Han skapade universum {Världarna},
- ³ Han som är den Härligt Upplysende Gestalten av Hans Väsen, och bäraren av allt genom Kraften i Sitt Ord, som i Sin egen Person genomförde reningen av synderna och satte Sig ner till Höger om Majestätet i Höjden.

Större än Änglarna

- ⁴ Och allt detta är större än Änglarna just såsom det ärvda prioriterade Namnet är bland deras egna,
- ⁵ för till vem bland Änglarna var det någonsin sagt av Gud: *"Son, jag föder dig idag,"* (2 Sam 7:14) och ytterligare, *"Jag skall vara en Fader för Honom, och Han skall vara en Son för Mig."* ? (Ps 2:7)
- ⁶ Återigen, när Hans Förstfödda trädde in i universum¹ sade Han, *"Honom tillhör tillbedjan av alla Guds Änglar."* (5 Mos 32:43²)
- ⁷ Men såhär var det sagt om Änglarna, *"Han gjorde Sina Änglar vind/ande, och Hans Tjänare brinnande eld."* (Ps 104:4)
- ⁸ Likväl säger det om Sonen: *"Din Egen Tron, Gud, är den evigt beständiga Domaren av Rättfärdighet, och Spiran av Ditt Rike."*
- ⁹ *Du älskar Rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Därför, Gud, Din Gud smorde Dig med Glädjens Olja mer {större} än Dina följeslagare."* (Ps 45:6-7)
- ¹⁰ Ytterligare: *"Från början lade Du jordens grunder, och Himmelen är Din händers [kraft] verk."*

- ¹¹ *De försvinner, men Du, Du förblir. Och såsom en klädnad blir de alla gamla,*
- ¹² *och rullas ihop såsom en klädnad. De skall med säkerhet bli förändrade, men Du skall förbli den Du är, och Dina år avslutas inte.”* (Ps 102:25-27)
- ¹³ Likväl, till vem av Änglarna var det (igen) någonsin sagt: *”Förbli vid Min Högra sida tills jag placerat Dina fiender under Dina fötter såsom en fotstol.”?* (Ps 110:1³)
- ¹⁴ Se här, är de inte alla Himmelska andar som tjänar, som är sända att tjäna med anledning av de som är förberedda att ärva Livet?

Kapitel 2

- ¹ Därför så är vi skyldiga att vara speciellt försiktiga i de ting som vi hör så att vi inte faller.
- ² För om Ordet talat genom Änglarna blev upprättat, och alla som hörde och överträdde gällande detta mottog rättvist straff,
- ³ hur skall vi då undfly om vi struntar i de ting som berör vårt Liv [vår frälsning] som började talas från vår Herre, och från dessa som hörde Honom, med bekräftelse
- ⁴ när Gud intygade om detta genom tecken och under av varierande krafter, och i fördelningarna av Den Helige^{*)} Anden, utgiven efter Hans vilja?

Guds Son ödmjukad

- ⁵ Och det var inte för Änglarna som Han skapade och förberedde världen, om vilken vi talar,
- ⁶ utan hellre såsom skriften intygar och säger: *”Vad är en människa att du skulle komma ihåg honom, eller en människoson att du skulle besöka honom?”*
- ⁷ *Du ödmjukade Honom att vara lägre än Änglarna härlighet. Och vördnad satte du på Hans huvud, Och Du gav Honom makt över Dina händers verk.*

- ⁸ *Allt skall ligga underlagt Hans fötter.*” (Ps 144:3; 8:5-6). Men alla saker är inte underlagda Honom nu; vissa saker är ännu inte tillåtna att bli underlagda; men se här: Alla ting skall bli underlagda Honom.
- ⁹ Men Han som blev ödmjukad till att vara lägre än Änglarna; Han som vi skådade, Han var Jesus. Och via lidandet i Hans död så blev härlighet och vördnad placerat på Hans huvud, för Han smakade döden för varje människa, avsides från Gud.
- ¹⁰ För detta var nödvändigt, med hänsyn till allt, då allt finns till genom Honom, även för Hans skull, för att föra många söner till härlighet, så att början av deras liv må bli fulländat genom lidanden.
- ¹¹ För Han som helgade dem och de som är helgade är alla ifrån En. Därför så skäms Han inte för att kalla dem bröder
- ¹² när Han sade, *”Jag förklarar Ditt namn för Mina bröder, och Jag förhårligar dig i församlingen.”* (Ps 22:23)
- ¹³ Och ytterligare: *”Jag har förtroende i Honom.”* (Jes 8:17) Och igen: *”Skåda mig och Sönerna som Gud gett Mig.”* (Jes 8:17)
- ¹⁴ För såsom Sönerna är delaktiga i kött och blod så också blev Han i denna [mänskliga] form delaktig i dessa ting, och genom Sin död stoppade Han den som höll dödkraften, vilket är motståndaren,
- ¹⁵ förlösande de som i hela sina liv fruktade döden och gjorts till dess slav.
- ¹⁶ För Han var inte tagen från Änglarna utan från Abrahams Säd.
- ¹⁷ Därför så var det passande att Han liknar Sina bröder, och på så sätt bli en medlidsam överstepräst för de troende, i alla Guds saker, och att bli återlösaren för hedningarnas synder,
- ¹⁸ för genom det Han genomled och blev frestad så är Han förmögen att hjälpa de som är frestade.

Kapitel 3

Jesus är större än Moses

- ¹ Därför, min Heliga bröder, som är kallade med en kallelse från Himmelen, skåda denna Utsände¹ och vår bekännelses överstepräst: Jesus Kristus,
- ² som var trogen Honom som utnämnde Honom såsom Moses var trogen i hela sitt hushåll.
- ³ För lovprisningen till Denne [Jesus] är större än till Moses, lika mycket som äran till husets byggare är större än hans byggnad.
- ⁴ För varje hus är byggt av mänskligheten, men Han som byggt allt är Gud.
- ⁵ Och Moses som tjänare var trogen i hela sitt hushåll, som ett vittne av de ting som var förberett att bli talat genom honom,
- ⁶ men Kristus, såsom Sonen, angående Hans hus: Det huset är vi, om vi till slutet upprätthåller Manifestationen av Hans Närvaro och Härlighetshoppet.

Varning för hjärtats förhärdelse

- ⁷ Därför sade Den Helige Anden, *"Om ni idag hör Hans röst,*
- ⁸ *gör då inte era hjärtan hårda så att ni provocerar Honom såsom de grälsjuka gjorde på Frestelsedagen i vildmarken,*
- ⁹ *då era fäder testade och prövade mig under fyrtio år, skådande Mina verk."*
- ¹⁰ *"Därför så var jag trött på den generationen, och sade, 'Ett folk som bedrager sina hjärtan, och som inte känner Mina vägar',*
- ¹¹ *så jag svor i Min vrede, 'de skall inte träda in i Min vila.'" (Ps 95:8)*
- ¹² Var därför försiktiga mina bröder så att det åtminstone inte från er kommer en människa med ett ont hjärta, inte har Tron, en som går ifrån Den Levande Guden,
- ¹³ utan utred detta i era själar, hela tiden, så länge det finns den

dagen som kallas ”idag,” för att det åtminstone inte skall komma ett förhärdande i människan genom den bedrägliga synden.

- ¹⁴ För vi är sammanfogade med Kristus om vi från början till slutet orubbligt bevarar oss i detta Förbund,
- ¹⁵ såsom det är talat: *”Om du idag hör ljudet av Hans röst, förhärda då inte ditt hjärta för att så förarga Honom.”* (Ps 95:8)
- ¹⁶ För vem var det som hörde och förargade Honom? Var det inte all de som med Moses hjälp gick ut ifrån Egypten?
- ¹⁷ Och vilka var dessa som Han var trött på i fyrtio år, om inte de som syndade, de vilkas ben föll i vildmarken,
- ¹⁸ och om vilka det svors att de inte skulle träda in i Hans vila, om inte de som inte lät sig övertygas?
- ¹⁹ Och vi ser att det var på grund av otron som de var oförmögna att träda in.

Kapitel 4

En sabbatsvila för Guds folk

- ¹ Var därför åtminstone rädda medans Löftet ännu kvarstår att kunna träda in i Hans vila, att det inte hos er finns någon människa som återstår att träda in,
- ² för vi fick också höra förkunnandet såsom de. Men Orden de hörde blev inte till någon nytta för dem, för Orden var inte sammanbundna med Tron i dessa som hörde det.
- ³ Men vi som tror träder in i Hans vila. Men, såsom Han talade i ett vredesfullt Löfte: *”De skall inte träda in i Min vila!”* (ps 95:11) Se här! Guds verk var ifrån begynnelsen av världen, såsom *det var* talat om sabbaten: *”Gud vilade på Den sjunde dagen ifrån varje verk.”* (1 Mos 2:2)
- ⁵ Här återigen är det talat: *”De skall inte träda in i Min vila.”*
- ⁶ Därför, av den anledningen så skall det finnas en plats som

människan, vilken människa som helst, kan träda in till; för de som det först blev predikat till; de som inte trädde in då de inte lät sig övertygas.

- ⁷ Ytterligare så utsatte Han en annan dag framöver, efter många årstider, det som var skrivet och talat genom David: *”Om ni idag hör Hans röst, förhärda då inte era hjärtan.”* (Ps 95:8)
- ⁸ För om Nuns son Yeshua¹ hade gett dem vila så skulle det efteråt inte nämnas om en annan dag.
- ⁹ Därför kvarstår det för Guds folk att observera sabbaten,
- ¹⁰ för de som träder in i denna vila, han upphör med sitt verk så som Gud gjorde från Sitt eget.
- ¹¹ Uppmana därför att de som träder in i vilan att inte falla på liknande sätt såsom de som saknade övertygelser,
- ¹² för Guds Ord är levande, fullständigt effektivt, och mycket skarpare än ett svärd med två eggar, inträdande tills det blir en åtskillnad av själen och av anden och av lederna och av benens märm; dömande tankarna och hjärtats föreställningar.
- ¹³ Inte heller finns det någon varelse som är gömd från Honom, utan snarare, allting är naket och blottat för Hans öga, till vem vi ger redogörelse.

Den fullkomlige översteprästen

- ¹⁴ Därför att det för oss finns en stor överstepräst, Jesus Kristus; Guds Son, som nedsteg från Himmelen, låt oss då hålla fast vid vårt bekännande av Honom.
- ¹⁵ Därför, finns det en överstepräst för oss som inte är oförmögen att ha medlidande med våra svagheter, utan en som var frestad i allting såsom vi, förutom det att Han inte syndade.
- ¹⁶ Låt oss därför frimodigt {med ett öppet öga} dra närmre till Nådatronen för att mottaga förbarmanden, finna Nåd till hjälp vid tider av bedrövelser [prövningar, motgångar].

Kapitel 5

- ¹ För varje överstepräst som kommer från mänskligheten står i mänsklighetens plats för det som är ifrån Gud, förande gåvorna och offren nära, i syndens plats,
- ² som är förmögen att ödmjuka sin själ och känna medlidande med dem som är okunniga och vandrar fel, för han är också klädd med svaghet,
- ³ då han är skyldig att i folkets, och sålunda i sin egen själs plats, offra för synden.
- ⁴ Ingen människa tar emot denna ära för sin egen själ, snarare han som kallas av Gud, så blev Aaron.
- ⁵ På samma sätt förhärligade inte ens Kristus Sin egen själ för att vara överstepräst, utan istället Han som sade till Honom: *”Son, idag har jag fött dig.”* (Ps 2:7)
- ⁶ Likaså på en annan plats är det talat: *”Du är en präst för all tid, enligt Melkisedeks förebild.”* (Ps 110:4)
- ⁷ Också under det klädd i köttet och i bön och åkallan; gråtandes med mäktiga tårar, dragandes nära Honom som var förmögen att göra Honom levande från döden, så blev Han hörd.
- ⁸ Och medan att Han är Guds Son så lärde Han sig lydnad genom vördnad och lidandet som Han utstod.
- ⁹ På så sätt mognade Han och blev för alla som lyder Honom grunden till evigt Liv,
- ¹⁰ av Gud kallad ”Överstepräst efter Melkisedeks förebild”.

Spädbarn och mogna

- ¹¹ Ändå, angående denna Melkisedek så det finns många ämnen att tala om och svåra att förklara tack vare er svaghet i att lyssna,
- ¹² för ni är nu skyldiga att vara lärare med hänsyn till den tid ni har spenderat i läran, men nu behöver ni åter igen lära er vad som är skrivet i de tidigare begynnande ämnena från Gud, för ni är i

behov av mjölken och inte den fasta födan.

- ¹³ Men varje människa vars föda är mjölk, han är inte övertygad i rättfärdigheten, för han är ett spädbarn. Men för de mogna finns den fasta födan; de som genom träning har övat sina sinnen att urskilja gott och ont.

Kapitel 6

- ¹ Med hänsyn till detta, lämna de begynnande/första ämnena om Kristus och kom till mognad, eller varför återigen lägga en annan grund av: Omvändelse från dödens gärningar, och Tron som är på Gud,
- ² och dopläran, och handpåläggningen, och uppståndelsen från de dödas boning, och den eviga domen?
- ³ Låt detta hända om Herren YHWH tillåter.

Återvänd inte till synden

- ⁴ Men de som en gång blev nedsänkta in i dopet
- ⁵ och smakat gåvan från Himmelen mottagande Den Helige Anden, och smakat Guds goda Ord, och den tidsålders kraft som är bestämd,
- ⁶ som återigen syndar såsom ifrån början, de är inte förmögna att bli återupprättade till omvändelse¹, då de, såsom från början, korsfäster Guds son, som de föraktar.
- ⁷ För jorden som dricker regnet som faller på den under många årstider och skjuter ut vegetation, den är användbar tack vare dessa av vilken den blev odlad, som mottager välsignelsen från Gud.
- ⁸ Men om den blir utkastad, då den har törne och tistlar, så skall den bli avvisad, och är inte långt från en förbannelse, för vars slut är till förbränning.

Uppmuntran

- ⁹ Men även om vi talar så här så är vi övertygade om er, bröder, om vilka det finns goda ting som är nära Livet.
- ¹⁰ För Gud är inte orättfärdig att Han glömmer era kärleksgärningar som ni uppvisar i Hans namn; vårdande de de Heliga, vilka ni tjänar.
- ¹¹ Men vi önskar att varje människa hos er visar arbetsamhet, intill slutet; tills Hoppets fulländning,
- ¹² och att ni inte blir missmodiga, utan blir imitatörer av dessa som genom Tron och tålmodets ande blir Löftets arvingar.

Guds orubbliga Löfte

- ¹³ För när Gud gav Löftet till Abraham, då det inte fanns något större att bedyra vid, då bedyrade Han vid Sin egen själ,
- ¹⁴ sägande, *”Med välsignelser skall jag välsigna dig, och med förökning skall jag förökar dig.”* (1 Mos 22:17)
- ¹⁵ Sålunda var han tålmodig i anden och mottog Löftet,
- ¹⁶ för mänskligheten bedyrar vid det högre, även vid varje dispyt som finns mellan dem, och det är verkligen avslutat med bedyrandet.
- ¹⁷ Därför önskade Gud att i överflöd visa Löftets arvtagare att Hans Löfte inte skulle ändras, inkluderande det med en ed,
- ¹⁸ att genom dessa två saker, vilka inte kan bli förändrade, att Gud inte är förmögen att ljuga, att det finns stor tröst för oss, som för oss är en tillflykt; i vilken vi tar fasta vid Hoppet och Löftet.
- ¹⁹ Detta är för oss ett ankare som har fattat tag om våra själar, orubbad, och träder in via dörren till Hans närvaro
- ²⁰ där Jesus tidigare trädde in för oss, då Han är Den eviga prästen enligt Melkisedeks mönster.

Kapitel 7

Melkisedeks prästämbete

- ¹ Men denne Melkisedek var kung av Salem, präst till Gud Den Högste, och han mötte Abraham och välsignade honom, efter att han återvände ifrån slakten av kungarna.
- ² Och för honom så avskiljde Abraham tionde av allt som var med honom. Men hans namn, när det blir förklarat, är 'Rättfärdighetens Kung', och vidare, Salems Kung {M^llek-Salem}, vilket betyder 'Fridens Kung.'
- ³ Varken hans fader eller hans moder är nedskriven i släkttavlan; och inte heller har han någon början av sina dagar eller något slut av hans liv, utan, i mönstret av Guds Son så förblir han en präst för evigt.
- ⁴ Men se hur stor denne var i det att Abraham, den förste av fäderna, gav honom en tiondel; förstlingen.
- ⁵ För, dessa som är från Levis söner, som tog emot prästerskapet, hade befallningen som är en lag för dem; att de skall mottaga tionde från sitt folk, från sina bröder, eftersom de också är komna av Abrahams säd {har blivit framkastade från Abrahams kropp}.
- ⁶ Men denne, som inte är skrivet i släkttavlan, tog tionde från Abraham, och välsignade Den som mottog Löftet.
- ⁷ Men det är inte ifrågasatt att han som är ringast blir välsignad av den som gett honom förtjänst.
- ⁸ Och här mottager de dödliga människosönerna tionde, men där av Honom som det är vittnat om i skrifterna att Han Lever.
- ⁹ Följaktligen kan en människa säga, "Även Levi som mottager tiondet genom Abraham gav själv också tionde",
- ¹⁰ för han befann sig fortfarande i sin faders kropp [som säd] när han mötte Melkisedek¹.

Jesus prästämbete

- ¹¹ Om därför perfektionen kom genom Leviternas prästerskap, förd till plats som en lag för världen, varför krävdes då en annan präst att bli tillsatt i Melkisedeks mönster. Men säger det att han skall vara i Aarons mönsterbild?
- ¹² Men om det blev en förändring i prästerskapet, så blev det sålunda också en förändring i lagen.
- ¹³ För han, om vilken dessa saker blev sagda, kom från av en annan stam från vilken ingen människa någonsin född hade tjänade vid altaret,
- ¹⁴ för det är uppenbart att vår Herre kom ifrån Judeen; från en stam som Moses inte talat om när det gäller prästerskapet.
- ¹⁵ Ytterligare; det är speciellt känt via det som var talat, ”*I Melkisedeks mönster*”, att en annan präst blir tillsatt
- ¹⁶ som inte blev tillsatt i lagen med världsliga befallningar, utan istället genom Livets kraft; okrossbar,
- ¹⁷ för Han vittnar om Honom att ”*Du är en präst för evigt i Melkisedeks förebild.*” (Ps 110:4)
- ¹⁸ Men förändringen som kom till för den tidigare befallningen kom på grund av svagheten, och för att det inte fanns någon vinst i det,
- ¹⁹ för ingenting blev uppfyllt genom lagen. Men ett överflödande Hopp trädde in i dess plats, från vilket vi är förda nära Gud,
- ²⁰ och Han upprättade det för oss genom en ed.

Jesus är den eviga prästen

- ²¹ För, dessa var präster utan en ed, men Denne genom en ed, såsom Han talade genom David: ”*Herren YHWH har svurit, inte ljugit, 'Du är en präst för evigt, enligt Melkisedeks mönster.'*” (Ps 110:4)

- ²² Alla dessa ting utgör ett överlägset Förbund då dessa säkras genom Jesus.
- ²³ Det fanns många präster som på grund av döden inte tilläts finnas kvar.
- ²⁴ Men Denne, Hans prästerskap försvinner inte tack vare att han evigt förblir.
- ²⁵ Han förmår evigt rädda de som genom Honom drar närmre Gud, för Han lever och skickar alltid upp böner i deras plats [för deras skull].
- ²⁶ För, en präst såsom denne passade för oss: som var ren; inte ond, utan en fläck, avhållande sig från synd, angående den som är upphöjd över Himmelen,
- ²⁷ för det dagliga bekymret finns inte för honom såsom det var för översteprästen, som först drar närmre [altaret] för att offra sin egen synd, och därefter i folkets plats [för folkets synd], för detta utförde Han en gång i sin egen själ som drogs nära,
- ²⁸ för lagen förklarar mänskligheten som svag inför dess präster, men ordet av ed (Ps 110:4) som kom efter lagen fulländade Sonen för evig tid.

Kapitel 8

Det nya Förbundets överstepräst

- ¹ Men huvudsaken i allt detta är att det för oss finns en överstepräst som sitter till Höger om Härlighetens Tron i Himmelen,
- ² och blev Tjänare till det Heliga Husets och Det Sanna Tabernaklet som sammansattes av Gud och inte en människa.
- ³ För varje överstepräst som är insatt; han drar närmre med gåvor och offer; därför är det också passande att Denne har någonting att dra närmre med.
- ⁴ Han skulle inte vara en präst om Han var på jorden, för det finns

- präster som enligt lagen drar nära med offergåvor,
- ⁵ som tjänar Mönstret och Skuggan av de Himmelska tingen, enligt vad som var sagt till Moses när han gjorde tabernaklet: *”Se här, gör allting i Mönstret som visats för dig på Berget.”*
- ⁶ Men nu så har Jesus Kristus mottagit ett bättre Ämbete än den, också ett bättre Förbund som Han blev Medlaren med bättre Löften än de som hade blivit givna.
- ⁷ För, om nu det första inte hade någon klander så skulle det inte finnas någon plats för detta andra.
- ⁸ För Han klandrar dem, sägande: *”Se här! Dagen kommer, säger Herren YHWH, då det skall bli fullbordat med huset; Israels hus, och med huset, Judas hus, ett Nytt Förbund.*
- ⁹ *Inte enligt det Förbundet som jag gav till deras fäder den dagen då jag greppade deras hand och kastade dem från Egyptens land. Och därför att de inte förblev i Mitt Förbund så föraktade jag några bland dem, säger Herren YHWH.*
- ¹⁰ *Men detta är Förbundet Han ger till huset, dessa hos Israels hus. Efter dessa dagar, säger Herren YHWH, så skall jag ge insikt om Min lag, inträdande och skrivande den på deras hjärtan, och för dem vara Gud, och de för Mig vara ett folk.*
- ¹¹ *Och ingen människa skall lära sonen i sin stad, och inte heller säga till sin broder, ”Lär känna Herren YHWH” därför att alla skall känna Mig, från den yngste till den äldste.*
- ¹² *Och de skall bli befriade ifrån orättfärdighet, och dessutom skall deras synder inte nämnas för dem.”*,
- ¹³ som när sägande, *”Det nya,”* så blev det första gammalt, och vad som är föråldrat är nära förruttelse.

Kapitel 9

Det gamla Förbundets gudstjänst

- ¹ Men i det första så fanns det tjänstens befallningar och ett världsligt hus av Helighet, därför att i det första tabernaklet som blev tillverkat, där fanns lampstället, altaret, och närvarons bröd, och det var kallat 'Helighetens hus'.
- ³ Men det inre tabernaklet av närvaron, inifrån den andra dörren, kallades "Helighetens Helighet" [det allra Heligaste].
- ⁴ I den fanns det gyllene husets rökelse, och Förbundsarken, allt överklätt i guld. Och i den fanns den gyllene skålen, i vilken fanns manat, Arons stav som blommade, och förbudstavlorna.
- ⁵ Beträffande denna ark; ovan stod härlighetens keruber som överskuggade Försoningen, men det finns inte tid till att tala om var och en av dessa saker som var inrättade på detta sätt.
- ⁶ Prästerna beträdde alltid det yttre tabernaklet, fullgörande sin tjänst.
- ⁷ Men från en av dem skulle *en* överstepräst årligen och ensam träda in inuti tabernaklet med blod, och offrade det där för sin egen själ, och för folkets överträdelser.
- ⁸ Men i detta så uppenbarade Den Helige Anden att Helighetens väg inte ännu var uppenbarad så lång tid som första tabernaklet stod.
- ⁹ I detta fanns en liknelse från den tiden, i vilken gåvor och offer blev framburna, som inte kunde göra dennes samvete perfekt för vilken offret var ämnat,
- ¹⁰ utan snarare endast bestod i mat och dryck, och olika typer av tvagningar som var befallningar för köttet, insatta på plats tills korrigerings/reformationens tid.

Kristus som överstepräst

- ¹¹ Men Kristus som kom är Det Godas överstepräst, vilket Han gjorde när Han trädde in i tabernaklet som är större och perfekt, inte format med händer; inte har kommit från dessa skapelser,
- ¹² inte inträdande med getters eller kalvars blod, utan med Sin själs Blod, inträdande en gång till Helighetens hus, och erhöll evig återlösning.
- ¹³ För om getter och kalvars blod, och en kvigas askan som blev stänkt på de som var orena var Heligt för deras köotts rening,
- ¹⁴ hur mycket mer överflödande skall därför Kristi Blod, Han som genom Den Eviga Anden offrade Sin själ obefläckad till Gud, rena vårt samvete från döda gärningar till att tjäna den Levande Guden?
- ¹⁵ Därför är Han Medlaren av det nya Förbundet. Hans död är Försoningen för de som överträdde det första Förbundet, mottagande Löftet, som är kallade till arvet som är evigt.
- ¹⁶ För, där det finns ett testamente finns en död demonstrerad av honom som upprättade den.
- ¹⁷ Men den blir endast installerat vid hans död, därför att den är inte till någon användning så länge som han som upprättat den lever.
- ¹⁸ På grund av detta blev inte ens det första installerat utan blod,
- ¹⁹ för det var när varje befallning i lagen hade blivit påbjuden från Moses till hela folket, att Moses tog kvigans blod och vatten med scharlakansröd ull, och isop, och stänkte det på Bokrullen och på hela folket,
- ²⁰ sägandes till dem: ”*Detta är Förbundsblodet som Gud anbefallt er.*”
- ²¹ Också angående tabernaklet, från blodet, han stänkte det på alla redskap av tjänsten,

- ²² för i lagen blir allt renat med blod, och om det inte finns något blodspillan så finns det ingen förlåtelse.
- ²³ För det var nödvändigt att dessa, som är ett mönster av de Himmelska, i detta blir renade, men de Himmelska offren är mycket mer fördelaktigare än dem.
- ²⁴ För det var inte in i Helighetens hus gjord med händer som Kristus trädde in, vilken är en modell av Denne Sanne, utan snarare trädde in i Himmelen, för att, i våran plats, träda fram inför Guds närvaro,
- ²⁵ inte offrande Sin själ många gånger såsom överstepräster gör varje år; trädande in i Helighetens hus med blod som inte var deras eget.
- ²⁶ Om inte så skulle Han vara skyldig att lida många gånger från världens begynnelsen. Men nu, vid tidsålderns slut, så har Han offrat Sin själ, en gång, och genom Sitt offer gjort slut på synden.
- ²⁷ Då det är lagt ovanpå varenda en i mänskligheten en tid att dö, och domen efter döden,
- ²⁸ så bars också Kristus fram en gång; offrad för mångas synder, i Sin egen person. Men den andra gången inte framträdande för synder, utan istället för Livet till de som väntar på Honom.

Kapitel 10

- ¹ För lagen är skuggan. I den finns det goda som är förberett, inte självaste substansen av dess [det godas] eget innehåll. På grund av detta, när deras offer bars fram varje år, kunde de inte fullkomna dem för vilka det blev offrat,
- ² för om de fullkomnade dem så skulle de sedan långt tillbaka vilat från sitt offrande, för, det skulle därför inte finnas någon oro i deras samveten över deras synder, vilka vid en tid blev borttvättat för dem,

- ³ utan snarare, i dem; i de offren, finns en påminnelse varje år om synder,
- ⁴ för oxars och getters blod förmår inte tvätta bort synder.
- ⁵ Därför sade Han när Han trädde in i världen, Han talade: *”I offer och gåvor har du inget begär, utan Kroppen jag ikläder mig.*
- ⁶ *Hela brännoffret krävdes inte i syndens plats.*
- ⁷ *Då talade jag: 'Se! JAG ÄR har kommit. I början av skriften är det skrivet om Mig; utförande Guds vilja.'”*
- ⁸ Utifrån det som var sagt, att... *”Offer och gåvor och hela brännoffret i syndens plats begär du inte,”* vilka är offrade då det finns i lagen.
- ⁹ Efteråt så sade Han: *”Se! Jag kom för att utföra Din vilja, Gud,”* i detta för att upphäva det första och installera det andra [Förbundet],
- ¹⁰ för i detta finns Hans önskan, att en gång ha helgat oss genom offret av Jesu Kristi Kropp,
- ¹¹ därför att varje överstepräst som var inrättad, och tjänade varje dag genom att bära fram dessa offer—vilket han alltid gjorde—inte kunde tvätta bort synder.
- ¹² Men Denne bar fram ett offer i syndens plats, och satte sig ner på Guds högra sida, för evigt,
- ¹³ och förblir nu tills Hans fiender blir placerade som en fotpall under Hans fötter,
- ¹⁴ för med ett offer så har Han för evigt fullkomnat de som är helgade i Honom.
- ¹⁵ Och till oss är Den Helige Anden också vittnet som sade:
- ¹⁶ *”Detta är Förbundet som Jag skall ge dem efter dessa dagar,’ säger Herren YHWH. 'Jag skall ge Min lag i deras sinnen, och på deras hjärtan skall jag skriva den,*
- ¹⁷ *och deras orättfärdighet och deras synder skall inte bli dem påminda.’”*

¹⁸ Men där syndernas förlåtelse finns, där krävs inte något offer i synders plats.

Uppmuntran till Tro och kärleksuppmuntran

¹⁹ Därför finns det för oss, mina bröder, en uppenbarelse av närvaron i ingången till det Heliga huset, genom Jesu Blod.

²⁰ Och för oss Livets väg nu förnyad i närvarons dörr, som är Hans kött,

²¹ och för oss finns översteprästen för Guds hus.

²² Bär därför fram er själva med ett sant hjärta och trons tillit där våra hjärtan har blivit bestänkta och renade från ett ont samvete, och våra kroppar tvättade i renhetsvattnet.

²³ Och håll envist fast vid Hoppets bekännelse, och vänd inte bort, för Han är pålitlig som lovade oss detta.

²⁴ Ta hand om varandra med kärleksuppmuntran och goda gärningar.

²⁵ Och lämna inte församlingen såsom vissa människor gör, utan sök istället upp varandra, speciellt då hur mycket ni ser att den dagen drar nära!

²⁶ För om en människa befinner sig i avsiktligt synd efter att ha mottagit Sanningens Kunskap, då finns det inte längre, från den punkten och framåt, ett offer framlagt i synders plats,

²⁷ utan snarare, han är bestämd till den fruktade domen, och en nitisk eld som förtär fienden,

²⁸ för om de som överträdde Moses lag—enligt två eller tre vittnes mun—och utan någon barmhärtighet dog,

²⁹ hur mycket mer tror du skall i överskridande mått bli lagt på huvudena på de som motsätter sig och trampar på Guds Son, betraktande Förbundsblodet som sitt eget och varje människas, genom vilket han själv blev helgad, och på så sätt föraktar Nådens Ande?

- ³⁰ Vi vet vem som sade: ”*Min egen själ är den som skall ta hämnd, och jag skall återbetala.*” Och ytterligare: ”*Herren YHWH skall döma Sitt folk.*”
- ³¹ Att falla i den Levande Gudens händer blir en stor fruktan!
- ³² Kom därför ihåg de första dagarna, de i vilka du mottog dopet¹ och utstod den stora konflikt som du upplevde med vanära och lidanden,
- ³³ och du blev ett spektakel och deltog också med de människor som utstod detta.
- ³⁴ För du sörjde med de som var bundna och rånade av sina ägodelar, och höll ut i Glädje, för du vet att det finns ägodelar för dig i Himmelen, vilka är att föredra, och som inte försvinner.
- ³⁵ Förlora därför inte Hans närvaros uppenbarelse, vilken är en stor belöning, förbered för dig.
- ³⁶ För uthållighet krävs för att utföra Guds vilja, och att mottaga Löftet,
- ³⁷ därför att: ”*Det är en liten tid; väldigt liten, då Han som kommer skall komma, och skall inte dröja.*”
- ³⁸ *Men de rättfärdiga skall leva utifrån Min egen Tro. Men om avskräckt har jag inte något behag i hans själ.*”
- ³⁹ Men vi blir inte modfälda, vilket leder till evig fördömmelse, utan Tror istället, vilket förvärvar/vinner våra själar (för oss).

Kapitel 11

Trons människor

- ¹ Tron är ändå övertygelsen om det som finns i Hoppet, som om det är i effektiv verksamhet¹ och uppenbarande det som inte syns.²
- ² Detta var de äldstes vittnesbörd.

- ³ För genom Tro så förstår vi att världarna var framkallade genom Guds Ord, och det som syns kom från det som inte syns.
- ⁴ Genom Tro var Abels offergåva till Gud mer att föredra än Kains, därför att den var ett vittne för rättfärdighet, och därför så vittnar Gud om hans offergåva, och därför så talar han medan *han är död*.
- ⁵ Genom Tro blev Henok borttagen utan att smakat döden, och *”hittades inte därför att han blev borttagen av Gud,”* för, innan hans förflyttning fanns ett vittnesmål om honom, att han var välbehag för Gud.
- ⁶ Men utan Tro förmår mänskligheten inte att vara tilltalande för Gud; för låntagaren som offerar till Gud tror att Han existerar, och att Han belönar de som söker Honom.
- ⁷ Genom Tro fruktade Noa när han blev tilltalad om det som man inte kunde se, och byggde till sig själv en ark för att rädda manspersonerna i sitt hus i den fördömda världen, blivande arvtagaren till trons rättfärdighet.
- ⁸ Genom Tro gick Abraham iväg medan *fastän* han inte visste vart han skulle gå, när kallad och hörde att han skulle gå till landet som var förberett, för att mottaga det som ett arv.
- ⁹ Genom Tro var han en främling i landet som var utlovat honom, som en utlänning, och bodde i tält med Isak och Jakob, arvets söner, som via Löftet var hans egna,
- ¹⁰ för han såg fram emot Staden vars grund är Gud, dess Hantverkare och Skapare.
- ¹¹ Genom Tro, även Sara som var steril, hade mottagit kraft så att hon kunde ta emot säden, och detta var inte i hennes fruktsam ålder. Berörande detta så hade hon orubbligt trott på Honom som hade gett henne Löftet.
- ¹² För denna skull, från en, sviktande av hennes höga ålder³, föddes många *”såsom Himmelens stjärnor och sanden på*

Havets kant; man kan inte räkna dem!”

- ¹³ Genom Tro dog alla dessa utan att ha mottagit Löftet, men såg det på avstånd i fjärran, och fröjdades, och bekände detta såsom utlänningar och nomader i ett främmande land.
- ¹⁴ Men dessa som talar visar på staden i sitt sökande efter den.
- ¹⁵ Om staden de utgick från var den de sökte så fanns det tid att återvända, att gå tillbaka till den.
- ¹⁶ Men nu är det erkänt att de med stark vilja längtade efter Staden som finns i Himmelen. Därför skämdes inte Gud att kalla Sig själv för deras Gud, och förberedde staden för dem.
- ¹⁷ Genom Tro offrade Abraham Isak i sin prövning. Och hans enfödda steg upp till altaret, han som blev mottagen via Löftet,
- ¹⁸ för det var sagt till honom att ”*Genom Isak skall din Säd bli kallad.*”
- ¹⁹ Och i sin själ tänkte han att han [Isak] även kunde bli uppväckt ifrån de döda genom vad Guds händer åstadkommer. Och därför så blev han [Isak] liksom given till honom [Abraham].
- ²⁰ Genom Tro så välsignade detta som var förberett Isak, Jakob och Esau.
- ²¹ Genom Tro, medans döende och ”*böjd mot sin stavs huvud.*”, välsignade Jakob helt och hållet var och en av Josefs söner.
- ²² Genom Tro kom den döende Josef ihåg Israels barns uttåg, och gav befallning om sina ben.
- ²³ Genom Tro gömde Moses föräldrar honom i tre månader efter födseln, och skådade hans vackra ungdom, och utan fruktan för Kungens påbud.
- ²⁴ Genom Tro, efter att han blev en man, så vägrade Moses och ville inte bli kallad son till Faraos dotter,
- ²⁵ utan valde att bli plågad med Guds folk, inte glädjande sig en kort tid i synd.

- ²⁶ Och han ansåg de överflödande rikedomarna i Kristi vanära bättre är Egyptens skatter, och såg fram emot Belöningens kompensation.
- ²⁷ Genom Tro lämnade han Egypten, inte utav fruktan för Kungens vrede, och härdade ut såsom de som skådar Gud som inte syns⁴.
- ²⁸ Genom Tro utförde de Påsk {Paskha - Passera Förbi} och bestänkanudet av blodet, så att Han som förstörde de förstfödda inte skulle komma nära dem.
- ²⁹ Genom Tro korsade de Röda havet såsom på torr mark. Och i den blev Egyptierna uppslukade efter att de vågade träda in.
- ³⁰ Genom Tro föll Jerikos väggar av att vandrat runt dem i sju dagar.
- ³¹ Genom Tro, Rahab, den prostituerade som i frid tog emot spionerna, dog inte med de som inte lydde.
- ³² Och vad skall jag ytterligare säga? För det tar en liten tid att berätta om Gideon, och Barak, och Simson och om Jefta, och om David, och om Samuel, och om resten av profeterna
- ³³ som genom Tro besegrade kungariken, och utverkade Rättfärdighet, och mottog Löftena, och tillslöt lejonens mun,
- ³⁴ och släckte eldens kraft, och blev räddade från svärdets egg, och styrkta av sjukdomar, och blev mäktiga i krig, och kullkastade fiendes läger,
- ³⁵ och gav sina söner till kvinnor, genom dödens uppståndelse. Och andra dog genom tortyr, och förväntade sig inte befrielse, att det för dem skulle kunna bli en förträfflig uppståndelse.
- ³⁶ För andra blev det likafullt hån och slag; andra till kedjor och överlämnade till fångenskap.
- ³⁷ Andra blev stenade; andra blev sågade itu⁵; andra dog via svärdsegg; andra färdades runt i fårskinn och gethudar, och

- befann sig i nöd, plågade och misshandlade;
- ³⁸ personer som inte var värdiga världen. Och de var som vandrare på öde platser och i bergen och i grottor och jordens bergsrum.
- ³⁹ Och alla dessa som har vittnesbörd om sin Tro mottog inte Löftet,
- ⁴⁰ för Gud tillhandahöll i vår fördel att de inte skulle bli fulländade förutan oss.

Kapitel 12

Maning till uthållighet

- ¹ Därför, då vi har alla dessa vittnen omringande oss som ett moln, vi skall också kasta bort alla bördor, också synden som alltid är väntar på oss, och löpa den tävling som är satt för oss, med uthållighet,
- ² och se på Jesus, Han som är Början och Fullbordaren för vårän Tro, som för Glädjen som låg inför Honom berörande Korset härdade ut i skammen och föraktet, och Han satte sig ner till Höger om Guds tron.
- ³ Se därför på hur mycket Han utstod från de syndare som var motsatta till sina själar, att ni inte skall blir uttröttade och att inte sakta ner/ge efter i era själar [i tävlingen, (se vers 1)].
- ⁴ Ni har ännu inte nått fram till blod i denna konflikt att stå emot synd,
- ⁵ och ni har gått vilse från Lärän vilken till söner talar till er: *”Mina son, upphör inte med Herren YHWHs Disciplin, och ge inte efter i er själ när ni blir förebrådda/besträffade av Honom.*
- ⁶ *För den Herre YHWH älskar tuktar/korrigerar Han, och smiskar de söner i vilka Hans vilja finns att så göra.”*
- ⁷ Uthärda därför tuktan, för Gud möter upp med er såsom med söner, för vilken son blir inte tuktrad/korrigerad av sin fader?
- ⁸ Och om ni inte blir tuktrade med dessa tuktningar för varje man,

då är ni främlingar och inte söner.

- ⁹ Och om köttets fäder tuktat oss till skam; hur mycket är vi därför skyldiga Fadern till våra andar och leva?
- ¹⁰ För de tuktade oss för den korta tid såsom de önskade, men Gud är till vår fördel; för att delta i Hans Helighet {avskildhet}.
- ¹¹ Ändå anses inte all tuktan glädjefull i denna tid, utan är ganska ledsam, likafullt blir de slutliga frukterna Frid och Rättfärdighet, vilka är givna i träningen.
- ¹² Därav detta, ”*Stärk era händer som är paralyserade och era knän som skakar.*”,
- ¹³ och ”*Gör raka stigar för era fötter*”, så att era kraftlösa leder inte snubblar utan istället blir helade.
- ¹⁴ Spring/jaga efter Frid med varje man, och efter Helighet, för utan detta kan ingen människa se vår Herre.
- ¹⁵ Och var försiktiga så att åtminstone ingen man bland er blir funnen sakna Guds Nåd, eller så att åtminstone inte en bitterhetens rot skjuter ut en blomning och skadar er, och många blir nersmutsade genom den.
- ¹⁶ Eller varför skulle det hos er påträffas en man som är sexuellt omoralisk och tygellös såsom Esau som för en måltid sålde sin födslorätt?
- ¹⁷ För ni vet också att efteråt så ville han bli välsignelsens arvinge, och blev avvisad, för en plats för omvändelse fanns inte när han sökte den i tårar.
- ¹⁸ För ni har inte kommit nära elden som brinner och som kan beröras; inte heller till mörker och töcken och storm,
- ¹⁹ och inte till rösten av blåsinstrumentet och rösten av ord vilket de som hörde vädjade; bedjande att inte mer bli tilltalade.
- ²⁰ För de kunde inte att uthärda det som befalldes dem, att: ”*Även om en levande varelse kom nära berget, den skulle bli stenad.*”

- ²¹ Och så förfärande var följaktligen framträdandet [av Gud] att Moses talade: ”*Jag fruktar och jag skakar* [bävar]!”
- ²² Men ni har kommit nära Zions berg, och till Den Levande Gudens Stad, till Jerusalem som finns i Himmelen, och till mängden av Änglarnas oändliga skara,
- ²³ och till Den Förstföddes Församling som är skriven i Himmelen, och till Gud, allas Domare, och till Rättfärdigas andar, vilka är fulländade,
- ²⁴ och till Jesus, Medlaren av Det Nya Förbundet, och till bestänkandet av Hans Blod som talar bättre än Abels.
- ²⁵ Akta er därför så att ni åtminstone inte ifrågasätter Honom som talar med er, för om de som ifrågasatte honom som talade med dem från jorden inte blev befriade, hur mycket mer om vi som ifrågasätter Honom som talade med oss från Himmelen,
- ²⁶ vars röst skakade jorden, men nu utlovade och talade: ”*Igen, en gång till skakar*¹ *jag inte bara jorden, utan också Himmelen.*”
- ²⁷ Men detta som blev uttalat: ”*En gång till*”, visar på förändring av dessa skakade, för de förblir dessa som inte kan bli omskakade.
- ²⁸ Därför, eftersom vi har mottagit Riket som inte kan bli skakat, greppa tag om Nåden i vilken vi Tjänar och är välbehagliga för Gud i anständighet/blygsamhet och i fruktan,
- ²⁹ för, ”*Vår Gud är en Eld som förtär!*”

Kapitel 13

Lev i Kärlek

- ¹ Låt brödernas kärlek bo kvar inom er,
- ² och glöm inte vänskap med främlingar, för i detta mottog värdiga män Änglarna, medan de inte insåg detta.
- ³ Kom ihåg dem som är bundna [fångslade] såsom om ni själva är den som är bunden med dem. Kom ihåg dessa som är plågade, då ni

är någon som är ikläd köttet.

- ⁴ Äktenskap är värdefullt i allt, och sängen är ren, men Gud skall döma de sexuellt omoraliska och äktenskapsbrytare.
- ⁵ Sinnet skall inte älska pengar, istället är det som finns för er tillräckligt, för Herren YHWH talade, ”*Jag skall inte lämna dig¹, och skall inte jag lätta på kraften¹ till dig* {avta/minska Mina händer [kraft] mot dig}.”
- ⁶ Och det är för oss att tala med tillförsikt, ”Min Herre är min hjälpare, jag skall inte frukta vad människor skall göra med mig.”
- ⁷ Var uppmärksam mot era ledare som talar Guds Ord med er; granska fullheten i deras uppträdande och imitera deras Tro.
- ⁸ Jesus Kristus är igår, och idag, vilket är att säga: och för evigt.
- ⁹ Bli inte ledda till främmande och annorlunda läror, för det är gott att våra hjärtan är etablerade i Nåd och inte i mat, för det finns ingen fördel för dessa som vandrar i det.
- ¹⁰ Men för oss finns det ett Altare som det inte är tillåtet att äta från för de som tjänar i Tabernaklet/tältet.
- ¹¹ För dessa djurs blod var framförda av Översteprästen, in i det Heliga Huset, i synders plats. Deras kött blev uppbränt utanför, bortom lägret.
- ¹² Därför helgade Jesus också Sitt folk i Sitt Eget Blod; lidande utanför, bortom staden.
- ¹³ Och därför skall också vi gå ut till utsidan, bortom lägret, medan vi bär Hans smälek.
- ¹⁴ För här finns inte en stad som här förblir för oss, utan vi ser istället fram emot den som är bestämd att bli,
- ¹⁵ och genom Hans kraft {hand} vid alla tider sänder upp offer av lovprisning till Gud, som är våra läppars frukt av tacksägelse till Hans Namn.

- ¹⁶ Och glöm inte bort medkänsla/sympati och de fattigas vänskap, för i dessa offer är en människa behagfull för Gud.
- ¹⁷ Bli övertygade av era ledare, och lyssna till dem, för de vakar över era själar såsom män som avger räkenskap, att de skall utföra detta med glädje, och inte med gnäll, för det är inte fördelaktigt för er.
- ¹⁸ Be för oss. Vi är ändå säkra på att vi har gott samvete riktat mot er, att vi i allt vill ha ett gott uppträdande.
- ¹⁹ I överskridande mått ber jag för er att ni skall utföra detta, att jag med hast skall bli återgiven er [komma tillbaka till er].
- ²⁰ Men Fridens Gud som från de dödas plats förde upp flockens Stora Herde genom Det Eviga Förbundets Blod, som är vår Herre Jesus Kristus,
- ²¹ Han fullkomnar i varje god gärning, utförande Hans vilja, och Han sätter verkan i er det som är välbehagligt inför Honom, genom kraften {Handen} hos Jesus Kristus, Honom tillhör lovprisning till evigheternas evighet. Amen.
- ²² Men jag begär av er, mina bröder, var tålmodiga i anden med detta Ord av Uppmuntran, för jag skriver till er med endast lite grann.
- ²³ Det åsido, vet att vår broder Timotheos är frigiven, och om Han kommer med hast så skall jag med honom träffa er.
- ²⁴ Be för välmående hos alla era ledare och alla de Heliga. Alla som kommer ifrån Italien ber för erat välmående.
- ²⁵ Nåd vare med er alla. Amen {Amin}.

Slut på Paulus brev till Hebreerna. Översatt av Ralf Chevalie Alvryd från den engelska översättningen av enbart de östra arameiska texterna, i huvudsak Khabouris Kodex, en samling av 22 böcker av NT från ca: 164 e Kr.

Copyright © 2010-2016 TheAramaicScriptures.com ~ The Holy Aramaic Scriptures: English Translation/Transliteration ~ All rights reserved.

KAPITEL-NOTER:

Kapitel 1

1. 1:6 - "När Hans förstfödda..." Denna ord "När" pekar på tidpunkten när Jesus trädde in i universum efter sin död och uppståndelse. Ordet "förstfödda" har inget med födsel att göra, istället innefattar ordet den rätt som Jesus har till arvet, vilket vi tydligt ser när Gud utvalde David som "förstfödd" fastän hans broder Saul var den förstfödda.
2. 1:6 - Det enda stycket som är från Massoretisk text.
3. 1:13 - Psalm 110 vers ett inleds med: "YHWH sade till min Herre." YHWH talar alltså med Jesus som är Davids Herre.

Kapitel 3

1. 3:16 - Ordet Apostel kommer från det grekiska ordet Apostolos, och betyder helt enkelt utsänd, såsom i: "utsänd av Gud" eller "Guds utsände". Det är ett uppdrag från Gud som även finns idag, då Gud utnämmer sådana. Det är ingen titel, utan ett arbete i Kristi Kropp för att sprida De Glada Nyheterna till de som inte hört det, till Guds ära.

Kapitel 4

1. 4: 8 - De grekiska översättarna hoppade över "Nuns son".

Kapitel 6

1. 6:6 - Sammanhanget i brevet talar om att man inte skall förhärda sitt hjärta genom att upprepade gånger inte göra vad Gud säger, fastän man hör Guds röst via de sätt som Gud personligen kan tala till oss, såsom drömmar och visioner. Därför är det viktigt att lära sig känna igen Guds röst, träna sig i detta för att tydligare höra och sedan i kärlek till honom utföra vad han vill.

Kapitel 7

1. 7:10 - Grekiskan har "**när Melkisedek mötte honom**"; det är inte en stor skillnad, men den går att förklara på basis av arameiskan, vilken bokstavligen säger "**när Melkisedek mötte honom**", men endast genom att tvinga till en onaturlig grammatik. Så grekiskan kan bli förklarad som en översättning av Peshitta, inte tvärtom.

Kapitel 10

1. 10:32

למעמודיתא -"dop" liknar följande arameiska ord:
למנהרנותא -"upplysning" - det ord som förväxlades.

Detta ord användes i alla grekiska ms. eftersom man tydligen förväxlade dessa två snarlika arameiska ord. Här ser du dessa ord i Dödahavsskrift, den skrifttyp som först användes när apostlarna skrev Evangelierna och breven.

למעמודיתא —"Dop"
למנהרנותא —"Upplysning"

Det grekiska ordet för Upplyst är; φωτισθεντας;

Det grekiska ordet för Dop är; βαπτισθεντας

Arameiska texterna kan inte ha

kommit ifrån de grekiska, då man tydligt kan skilja de båda grekiska orden från varandra. De första bokstäverna hos ett ord är de mest betydelsefulla för igenkännandet. Roten av ordet är det mest kritiska i urskiljandet av orden.

Kapitel 11

1. 11:1 - Grekiskan hoppar över "**som om det var i effektiv verksamhet.**" Varifrån fick Peshittan denna fras om den är en översättning från grekiskan?
2. 11:2 - Den Tro som kommer av att höra Guds Ord ger oss är en övertygelse om att det osynliga som finns i hoppet sker/händer på ett effektivt sätt, och därav så uppenbarar Tron det osynliga. Det är Guds Ande som verkar genom Ordet att övertyga oss. Men om man inte inte förvaltar det man hört på rätt sätt då kan det bli fel, som i liknelsen med säden som hamnade överallt utom i god jord.
3. 11:12 - Grekiskan har "**som hade blivit död**", där Peshitta har "**som sviktade av hög ålder**"
Här är jämförelser i tre skrifter från 3 olika tidsepoker:

בְּסִיבוֹתָא	”I hög ålder”
בְּמִיתוּתָא	”I dödlighet”
עֲדֵינָא עֲדֵינָא	”I hög ålder”
עֲדֵינָא עֲדֵינָא	”I dödlighet”
בְּסִיבוֹתָא	”I hög ålder”
בְּמִיתוּתָא	”I dödlighet”

De första paret har en ord-för-ord korrelation på 86 %.

(=6:e bokstaven) ser väldigt lika ut och kan lätt bli förväxlade med ו & נ varandra. DHR paret under Ashuri är nära 86 % identiska, men 6:e bokstaven liknar inte den i Ashuri skriften. Estrangela paret längst ner är minst likt, med 72 % korrelation.

Här ser vi de grekiska orden bredvid varandra:

γηραι & νεκρωμενου ”hög ålder” & ”som har blivit död”

Det finns ingen likhet då den grekiska korrelationen är 0%.

Vi ser att den grekiska företrädet faller långt bakom Peshittas företräde.

- 11:27 - Grekiska texten har här ”**som om seende den osynliga**”, men ordet ”**Gud**” saknas. Detta ger en fattig information eftersom alla andar är osynliga.
- 11:37 - Grekiska ms. läser ”**De var stenade, de var sågade itu, de var frestade.**” Den kritiska grekiskan har två tydningar i omvänd ordning till bysantinska grekiska texten. Här är de två grekiska orden:

ΕΠΙΣΘΗΣΑΝ - ”De blev sågade itu [hälften]”

ΕΠΕΙΡΑΣΘΗΣΑΝ - ”De blev frestade”

Det ser ut som om misstaget kan komma från den bysantinska grekiska skriften. Här nedan är det arameiska paret, DHR, nära 100% korrelation:

אֲתָא אֲתָא - ”De blev sågade itu [hälften]”

אֲתָא אֲתָא - ”De blev frestade”

Sannolikheten att den grekiska texten är en översättning är markant större.

MS. = manuskript (Den faktiska formen på de grekiska orden i texten). DHR =

Den textform som användes i Israel under Jesu tid och även återfinns i de arameiska Dödahavsrollarna.

Kapitel 12

1. 12:26 – Det arameiska verbet kan ha antingen nutid, dåtid och framtid i denna form.

אָדִיעַ

Kapitel 13

1. 13:5 - "**Jag skall inte lämna dig, eller överge dig**" – är ett arameiskt idiom från Peshitta Gamla Testamentet som betyder "**Jag skall inte släppa dig, att släppa taget om**". Denna idiomatiska fras ("**handen, din, skall jag släppa**") kom inte ifrån grekiskan.

Den grekiska läsningen verkar ha sina två sista verb omvända ifrån Peshittas ordning. Rådgör med "The Original Aramaic New Testament in plain English." 8:e upplagan, sid. 544